

Posudek vedoucího na bakalářskou práci "Rizikové faktory vzniku poruch příjmu potravy u dospívajících se zaměřením na vliv rodinného prostředí" (Monika Halešová, 2014)

vypracoval: Mgr. et Mgr. Ondřej Špaček

Předložená bakalářská práce se zabývá vlivem rodiny na riziko vzniku poruch příjmu potravy. Na základě studia literatury formuluje hypotézy, které spojují potenciál vzniku poruchy s méně soudržným, konfliktním a více perfekcionistařským rodinným prostředím. Hypotézy autorka ověřuje na vlastním dotazníkovém šetření provedeném na reprezentativním vzorku studentů mladoboleslavských středních škol ve věku 15-17 let. Na základě analýzy potvrdila nižší soudržnost rodiny u skupiny studentů s možným rizikem vzniku poruch příjmu potravy, v ostatních dimenzích se možný dopad rodinného prostředí nepotvrdil.

Bakalářská práce je přehledná, dobře strukturovaná a opírá se o vhodně provedené empirické šetření. Teoretická diskuze a analytické postupy jsou adekvátní bakalářské úrovni studia. Je přitom třeba konstatovat, že autorka postupovala v zásadě samostatně, ale s dostatkem konzultací v klíčových momentech výzkumu. Ostatně vzhledem ke zvolenému tématu mohly být mé připomínky obecné či metodologické, v menší míře již věcné.

Chvályhodné je, že autorka konzultovala text dokončené práce s dostatečným předstihem, a tím mohla odstranit některé nepřesnosti, nesrozumitelnosti či nepodložená tvrzení. Pro mě, jakožto vedoucího, je ale poněkud zklamáním, že většina podnětů byla řešena odstraněním problematických pasáží či slov, a možné momenty pro rozpracování či hlubší diskuzi nebyly využity. V některých momentech se pak tato zkratkovitost ukázala jako zdroj chyb. Formálně při tomto postupu vypadla ze struktury práce podkapitola 2.6. Z věcného hlediska pak zůstala nejasná převzatá informace o prevalenci poruch příjmu potravy (str. 13), u které není jasné, zda se vztahuje na celou populaci či na specificky rizikovou skupinu. V prvním případě by čísla byla poměrně vysoká.

Teoretická část poskytuje dostatečnou oporu pro formulaci výzkumných otázek. Kvalitnější podobu mohlo mít shrnutí existujících výzkumu (str. 19-22), které má spíše povahu výpisků než analyticky zpracovaného a strukturovaného textu. Z konceptuálního hlediska bych se pak zamyslel, nakolik lze chápat odděleně individuální a sociokulturní determinanty poruch, pokud např. v kontextu adolescence je explicitně odkazováno na význam současného ideálu krásy v médiích (str. 15).

Přestože jádro empirické analýzy je v pořádku, bylo by transparentnější, pokud by přímo v práci byla podrobněji diskutována struktura jednotlivých použitých škál rodinného prostředí. Čtenář by tak mohl získat bližší představu, jakými výroky byly syceny jednotlivé dimenze tohoto konceptu, a nakolik je tedy validní jejich interpretace v kontextu řešeného problému.

Mezi drobné výtky pak lze zařadit referování o modusu, přestože vzhledem k počtu respondentů a charakteru proměnných nemá tato míra nejspíše valný smysl (str. 32), označování p-hodnot statistických testů jako „výsledných hodnot“ (str. 38) a podle mého názoru zbytečně detailní referování o postupu a výsledcích t-testu.

V průběhu obhajoby pak navrhuji diskutovat výsledky výzkumu ve světle relativně aktuálního position paperu (Le Grange et al. 2010), který důrazně odmítá význam rodiny jako původce poruch příjmů potravy.

Studentka v textu prokázala, že si osvojila znalosti a dovednosti odpovídající bakalářskému stupni studia. Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou výborně, byť s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

V Praze dne 21. 1. 2014

Mgr. et Mgr. Ondřej Špaček